

Notitie

Februari 2017

Toepasbare regelgeving bij aanbesteden e-depots
Kenniscentrum Europa decentraal

Inhoudsopgave

Inleiding	3
1. Publiek-publieke samenwerking	4
1.1 Alleenrechten	4
1.2 Verticale samenwerking	5
2. Procedure sociale en andere specifieke diensten	7
2.1 CPV-systematiek	7
2.2 Archiveringsdiensten	7
3. Algemene Verordening Gegevensbescherming	9

Inleiding

Het Interprovinciaal Overleg (IPO), de Unie van Waterschappen (UvW) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) werken samen aan de vergroting van het bestuurlijke draagvlak en ondersteuning van het werkveld van archivering. Dit doen zij in het kader van het [project Archiefinnovatie Decentrale Overheden](#) (AIDO). In 2010 nam de ArchiefCoalitie Digitale Duurzaamheid het initiatief om vanuit het Nationaal Archief en de Regionale Historische Centra (RHC's) de verdere ontwikkeling van digitale archieven (e-depots) vorm te geven. Dit heeft ertoe geleid dat in 2013 het [programma Archief2020](#) is opgezet.

Decentrale overheden kunnen e-depots op verschillende manieren opzetten. Zo kunnen zij zich aansluiten bij een e-depot dat is opgezet vanuit het Nationaal Archief en RHC's. Ook kan er in samenwerking met andere gemeenten - via bijvoorbeeld een eigen gemeenschappelijke regeling - een e-depot ontwikkeld worden.

Aanleiding notitie

Bovengenoemde ontwikkelingen zorgden ervoor dat kenniscentrum Europa decentraal werd gevraagd om uit te zoeken wat de mogelijke Europeesrechtelijke uitzonderingsmogelijkheden zijn bij het aanbesteden van e-depots. Antwoorden op vragen die in dit kader door de VNG aan Europa decentraal zijn gesteld, zijn mede gebruikt voor de invulling van de beknopte [handreiking 'Aanbestedingsrecht en e-depotvoorzieningen'](#) van Berendschot, die de VNG, het IPO en de UvW eind 2016 hebben uitgezet. Europa decentraal is gevraagd om de eerder gegeven helpdesk-antwoorden om te zetten in een breed inzetbare en deelbare notitie voor alle Nederlandse gemeenten.

In deze notitie worden de regelgeving en de uitzonderingen binnen het aanbestedingsrecht geschetst die relevant kunnen zijn voor de ontwikkeling van een e-depot. De onderwerpen die worden besproken zijn gebaseerd op de eerste discussie binnen het Nationaal Archief en het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Zoals ook in de [handreiking 'Aansluiten bij een e-Depot Juridische aspecten voor gemeenten, provincies en waterschappen'](#) van het Nationaal Archief (2015) naar voren komt, zijn met name twee vormen van publiek-publieke samenwerking van belang, namelijk het vestigen van een alleenrecht en verticale samenwerking. Vervolgens worden de mogelijkheden voor archiverings- en e-depotdiensten onder het verlichtte aanbestedingsregime voor sociale en andere specifieke diensten geschetst.

1. Publiek-publieke samenwerking

Van publiek-publieke samenwerking is sprake als overheden samenwerken met andere overheden/publieke entiteiten. Er kan bij publiek-publieke samenwerking, binnen het Europese aanbestedingsrecht, sprake zijn van toepassing van mogelijke uitzonderingsgronden op aanbestedingsverplichtingen die met name in Europese jurisprudentie zijn ontwikkeld. Wanneer er sprake is van publiek-publieke samenwerking, kan een aanbestedende dienst of een publieke partij waarmee wordt samengewerkt zich in sommige gevallen beroepen op de niet-toepasselijkheid van de (Europese) aanbestedingsregels. Hierdoor hoeven dan 'opdrachten' die overheden in een publieke samenwerking aan elkaar verlenen, niet via een Europese aanbestedingsprocedure te worden weggezet. E-depots kunnen, wanneer voldaan wordt aan de voorwaarden voor de verschillende uitzonderingsmogelijkheden, binnen een dergelijke publiek-publieke samenwerking aan elkaar gegund worden. De betrokken publieke entiteiten hoeven in dat geval de aanbestedingsprocedure niet te volgen.

In de [handreiking](#) van het Nationaal Archief worden de uitzonderingsmogelijkheden bij publiek-publieke samenwerking voor het verstrekken van [alleenrechten](#) en [verticale samenwerkingsmogelijkheden](#) genoemd. In deze notitie wordt alleen verder nader ingaan op de aanbestedingsrechtelijke aspecten van deze constructies.

1.1 Alleenrechten

Een alleenrecht (art. 11 [richtlijn 2014/24](#)) of uitsluitend recht (art. 2.24 sub a Aanbestedingswet 2012) is een van de uitzonderingen waarvoor een afwijkend of zelfs geen aanbestedingsregime geldt. De richtlijn is bijvoorbeeld niet van toepassing op overheidsopdrachten voor diensten die door een aanbestedende dienst aan een andere aanbestedende dienst of samenwerkingsverband van aanbestedende diensten worden gegund op basis van een alleenrecht. Dit alleenrecht moeten zij uit hoofde van bekendgemaakte wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen genieten (bijvoorbeeld in de wet, raads- of collegebesluit, of vastgestelde gemeentelijke verordening), op voorwaarde dat deze bepalingen met het [Verdrag betreffende de Werking van de EU](#) verenigbaar zijn.

Voorwaarden

Voorwaarden voor het verlenen van een alleenrecht zijn te vinden in richtlijn 2014/24. Deze richtlijn is geïmplementeerd in de Aanbestedingswet 2012, in jurisprudentie en in diverse documenten van de Europese Commissie.

Voor de vestiging van een alleenrecht moet er worden voldaan aan de volgende voorwaarden (art. 11 richtlijn 2014/24):

- een aanbestedende dienst gunt een opdracht aan;
- een andere aanbestedende dienst;
- op basis van een uitsluitend recht dat;
- wettelijk of bestuursrechtelijk bekend is gemaakt;

- en waarvan de bepalingen in overeenstemming zijn met het VWEU.

Uit jurisprudentie blijkt dat de volgende voorwaarden gelden:

- bij 'bepalingen die met het EG-Verdrag (nu VWEU) verenigbaar zijn' moet gedacht worden aan de beginselen van transparantie, non-discriminatie en objectiviteit in het VWEU;
- een alleenrecht moet op uitdrukkelijke en doorzichtige wijze verleend worden;
- bij een alleenrecht (in de zin van een uitsluitend recht) is de opdrachtnemer de enige die een dienstverrichting binnen een bepaalde geografische zone mag uitvoeren;
- een alleenrecht moet specifiek zijn verleend voor de betreffende activiteit.

In het [werkdocument](#) (oktober 2011) van de Commissie over de toepassing van het aanbestedingsrecht bij publiek-publieke samenwerking (paragraaf 4.3), komen nog de volgende voorwaarden aan de orde:

- De bekendgemaakte bepaling waarbij het alleenrecht is gevestigd moet verenigbaar zijn met de regels van het VWEU. Er moet daarbij bijvoorbeeld worden voldaan aan de regels van vrije vestiging (art. 49 VWEU), het vrij verrichten van diensten (art. 56 VWEU) en de beginselen van evenredigheid, wederzijdse erkenning en bescherming van de rechten van particulieren.
- Het alleenrecht moet gerechtvaardigd zijn door een uitdrukkelijk in het VWEU genoemde uitzondering (uitoefening van openbaar gezag, orde, veiligheid of gezondheid). Of het alleenrecht moet gerechtvaardigd zijn door een dwingende reden van algemeen belang (dit in overeenstemming met rechtspraak van het Hof van Justitie);
- Hoe meer privékapitaal is betrokken bij de aanbestedende dienst/publiekrechtelijke instelling aan wie het exclusieve recht is verleend, hoe groter de noodzaak blijkt aan een transparante procedure. Hierdoor wordt gelijke behandeling gegarandeerd. Dit is van belang voor de vraag of het non-discriminatiebeginsel vereist dat uitsluitende rechten middels concurrentie worden verleend;
- Art. 11 [richtlijn 2004/18](#) (inmiddels art. 11 richtlijn 2014/24) heeft alleen betrekking op alleenrechten die aan bijzondere overheidsinstanties zijn verleend, om op basis van een alleenrecht diensten te verlenen aan de overheidssector. Deze uitzonderingsgrond geldt alleen voor opdrachten voor diensten die bij alleenrecht zijn gegund aan entiteiten die zelf een aanbestedende dienst zijn. Hierdoor wordt concurrerend aanbesteden op stroomafwaartse markten verzekerd. De aanbestedende dienst die het alleenrecht geniet moet voor zijn eigen aanschaffingen de richtlijn nakomen.

Uitwerking voorwaarden

Om een alleenrecht te kunnen verlenen aan een archiefinstelling, moet deze instelling dus wel kwalificeren als een 'andere aanbestedende dienst'. Wanneer dit niet het geval is, kan niet van deze uitzonderingsconstructie in de aanbestedingsrichtlijn gebruik worden gemaakt. Wij zullen hieronder kort ingaan op de Europeesrechtelijke vereisten omtrent een publiekrechtelijke instelling.

Daarnaast moet getoetst worden of een archiefinstelling als 'andere aanbestedende dienst' specifiek een alleenrecht verkrijgt van een aanbestedende dienst (dat zouden in deze de gemeenten/provincies zijn die een alleenrecht verlenen aan de archiefinstelling). Een alleenrecht in bovenbedoelde zin kan namelijk worden verschaft als een recht dat 'uitsluitend' werkt. Optrachten die de desbetreffende archiveringsdiensten betreffen, zouden in dat kader dan alleen nog aan één andere partij (uitsluitend recht) kunnen worden verleend. De aanbestedende dienst mag opdrachten die binnen de reikwijdte van het alleenrecht vallen niet langer ook aan andere partijen vergeven. Ook moet worden aangenomen dat de bepaling 'alleenrecht' in art. 11 richtlijn 2014/24 volgens de vertaling ervan in art. 2.24 Aanbestedingswet 2012 alleen ziet op uitsluitende rechten en dus niet op bijzondere rechten (een alleenrecht aan een groep ondernemingen, zie voor meer informatie ook de definities van uitsluitende en bijzondere rechten in art. 1.1. Aanbestedingswet 2012).

De vraag of het alleenrecht een grondslag heeft in een wettelijke of een bestuursrechtelijke bepaling (bijvoorbeeld een raads- of collegebesluit, een vastgestelde gemeentelijke verordening) moet ook beantwoord worden. In de [Archiefwet 1995](#) is neergelegd dat de provinciale staten, de gemeenteraad en het bestuur van de waterschappen de wettelijke taak hebben zorg te dragen voor de archiefbescheiden van de desbetreffende decentrale overheden. Via deze wettelijke taaktoedeling kunnen alleenrechten via bijvoorbeeld een verordening van de gemeenteraad, Provinciale Staten of Algemeen Bestuur worden gevestigd.

Daarnaast moet getoetst worden of het alleenrecht 'gerechtvaardigd kan zijn door een uitdrukkelijk in het VWEU genoemde uitzondering' (uitoefening van openbaar gezag, orde, veiligheid of gezondheid). Of het moet gerechtvaardigd zijn door een dwingende reden van algemeen belang.

Zie voor meer informatie over het vestigen van een alleenrecht ook onze [notitie Nieuwe Europese Aanbestedingsrichtlijnen](#), pagina 72 e.v. en de [handreiking publieke samenwerking](#) van de VNG, pagina 51 e.v. en hoofdstuk 3 van de [notitie Veelgestelde Vragen Aanbesteden](#).

Publiekrechtelijke instelling

De definitie van een publiekrechtelijke instelling is van belang bij het toetsen van samenwerkingsverbanden waarin decentrale overheden participeren en voor de beantwoording van de vraag of de aanbestedingsuitzonderingen van toepassing zijn. Een publiekrechtelijke instelling is een aanbestedende dienst in de zin van de aanbestedingsrichtlijn.

Een publiekrechtelijke instelling is in de aanbestedingsrichtlijn gedefinieerd als iedere instelling (art. 2 lid 1 sub 4 richtlijn 2014/24):

- die is opgericht met het doel te voorzien in behoeften van algemeen belang, die niet van commerciële of industriële aard zijn;
- die rechtspersoonlijkheid bezit;
- en waarvan ofwel:
  - de activiteiten in hoofdzaak door de staat, de territoriale lichamen of andere publiekrechtelijke instellingen worden gefinancierd;
  - het beheer is onderworpen aan toezicht door deze laatste;
  - de leden van het bestuursorgaan, het leidinggevend/toezichhoudend orgaan voor meer dan de helft door de staat, territoriale lichamen of andere publiekrechtelijke instellingen zijn aangewezen.

Deze criteria gelden cumulatief. Ze worden nader ingevuld en uitgelegd in [jurisprudentie](#).

Voor meer informatie over het begrip publiekrechtelijke instelling verwijzen wij u naar onze webpagina over dit onderwerp.

1.2 Verticale samenwerking

De tweede mogelijke uitsluitingsgrond die in de handreiking Nationaal Archief wordt benoemd, is het opstellen van een Gemeenschappelijke Regeling (GR). Het verlenen van een opdracht vanuit een aanbestedende dienst aan een gelieerde publieke of privaatrechtelijke instelling kan onder omstandigheden worden uitgezonderd van toepassing van de aanbestedingsrichtlijn via een verticale samenwerkingsconstructie. In de constructie voor e-depots lijkt het alsof decentrale overheden via een Gemeenschappelijke Regeling een bepaalde RHC hebben aangewezen als archiefbewaarplaats. Dergelijke constructies worden ook wel aangemerkt als [verticale samenwerking](#). Wanneer decentrale overheden gebruik willen maken van deze uitzonderingsgrond, moeten zij de onderstaande criteria in ogenschouw te nemen.

In de jurisprudentie is een aantal criteria ontwikkeld waaraan bij verticale samenwerking moet worden voldaan, wil een beroep gedaan kunnen worden op niet-toepasselijkheid van de Europese aanbestedingsrichtlijn. Het gaat om de volgende criteria voor de toepasselijkheid van uitzonderingsgrond voor verticale samenwerking (voorheen vaak onder de noemer 'quasi-inbesteding') uit art. 12 lid 1, 2, 3 en 5 richtlijn 2014/24:

- wanneer de aanbestedende dienst toezicht uitoefent op de rechtspersoon zoals op zijn eigen diensten (het toezichtscriterium);
- wanneer meer dan 80% van de activiteiten van de gecontroleerde rechtspersoon wordt uitgeoefend in de vorm van taken die hem zijn toegewezen door de gecontroleerde aanbestedende dienst of door andere, door diezelfde aanbestedende dienst gecontroleerde rechtspersoon (het merendeelcriterium);
- en wanneer er geen directe participatie is van privékapitaal in de gecontroleerde rechtspersoon.

Toezihtscriterium

De aanbestedende diensten (in dit voorbeeld staat, gemeenten, provincies, etc.) moeten over de interne entiteit (in dit voorbeeld de GR) 'toezicht zoals op zijn eigen diensten' uitoefenen. De manier waarop het toezicht wordt uitgeoefend, is niet relevant. Het toezicht kan bijvoorbeeld uitgeoefend worden door middel van particuliere of publieke bevoegdheden. Bij de beoordeling van het vereiste van toezicht zoals op eigen diensten 'moet rekening worden gehouden met alle relevante wetsbepalingen en omstandigheden. Het moet gaan om een doorslaggevende invloed zowel op de strategische doelstellingen als op de belangrijke beslissingen.' (Zie ook Parking Brixen [arrest C-458/03](#) r.o. 65).

Tevens zijn in het [werkdokument publiek-publieke samenwerking](#) van de Europese Commissie de criteria voor verticale samenwerking (aan de hand van jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie) verder uitgewerkt.

Merendeelcriterium

Om te kunnen spreken van verticale samenwerking moet de gecontroleerde entiteit (in deze de WGR of het RHC) het merendeel van haar werkzaamheden verrichten voor de controlerende aanbestedende dienst of diensten (in deze de afzonderlijke gemeente provincie of waterschap). Volgens het Hof van Justitie EU is aan het merendeelcriterium alleen voldaan wanneer de activiteiten van de interne entiteit zich hoofdzakelijk toespitsen op de aanbestedende dienst. Elke andere activiteit zou slechts marginaal mogen zijn. In de nieuwe aanbestedingsrichtlijn is bepaald dat meer dan 80% van de activiteiten moet voor de controlerende aanbestedende dienst of diensten moeten worden verricht. Dit zou betekenen dat niet meer dan 20% van de activitei-

ten van de gecontroleerde entiteit eventueel voor andere entiteiten dan de controlerende zouden kunnen worden verricht.

Het percentage van meer dan 80% wordt bepaald aan de hand van de gemiddelde totale omzet, of een geschikte, alternatieve, op de activiteit gebaseerde maatstaf, zoals de kosten die zijn gemaakt met betrekking tot diensten, leveringen en werken over de laatste drie jaar voorafgaand aan de gunning van de opdracht.

Om gebruik te kunnen maken van een verticale samenwerkingsconstructie moet dus bepaald worden of de GR/RHC niet meer dan 80% van haar activiteiten verricht voor andere instellingen dan de controlerende aanbestedende dienst of diensten. Dit vergt maatwerk en kan nader worden geïdentificeerd in overleg met het RHC in kwestie of het Nationaal Archief.

2. Procedure sociale en andere specifieke diensten

Het voormalige onderscheid tussen IIA- en IIB-diensten (en de bijbehorende aparte aanbestedingsregimes) is met de komst van de nieuwe Europese aanbestedingsrichtlijnen afschaft. Er is een nieuw regime voor 'sociale en andere specifieke diensten' opgezet in richtlijn 2014/24 ter vervanging van dit onderscheid. Uit het 'Evaluatieverslag van het effect en de doeltreffendheid van de EU-wetgeving inzake overheidsopdrachten' is namelijk gebleken dat uitsluiting van bepaalde diensten van de volledige toepassing van de voormalige aanbestedingsrichtlijn 2004/18 opnieuw bekeken moest worden. Met het nieuwe sociale en andere specifieke diensten regime in de nieuwe aanbestedingsrichtlijnen is er dus een verschuiving van diensten bewerkstelligd ten opzichte van het voormalig onderscheid tussen IIA- en IIB-diensten.

De Europese Commissie erkent dat er nog steeds bepaalde categorieën van diensten zijn die vanwege hun aard een beperkte grensoverschrijdende dimensie kennen. Het gaat met name om diensten aan personen zoals sociale diensten, gezondheidszorg en onderwijs. Dit is in de richtlijn opgenomen in overweging 114. Voor dergelijke diensten bestaat in de nieuwe aanbestedingsrichtlijn ook een aangepast aanbestedingsregime. Aan de hand van de CPV-codes is het mogelijk om te bepalen of een dienst wordt gekwalificeerd als 'sociale en andere specifieke dienst' of niet. Wanneer het niet gaat om 'sociale en andere specifieke diensten' dan gaat het vaak om voormalige II A-diensten. Deze diensten vallen nu ook onder het volledige toepassingsbereik van de aanbestedingsrichtlijn vallen. Voor sociale en andere specifieke diensten geldt daarentegen een aangepast aanbestedingsregime.

De [drempelwaarde](#) voor 'sociale en andere specifieke diensten' is in de Europese richtlijn vastgesteld op € 750.000,- exclusief btw. Boven deze drempel zijn aanbestedende diensten verplicht tot het aankondigen van een opdracht voor sociale en andere specifieke diensten en het doen van een aankondiging van de gegunde opdracht (art. 74 e.v. richtlijn 2014/24). Verder laten de aanbestedingsrichtlijnen het aan de lidstaten om nadere regels te stellen voor gunning van opdrachten voor sociale en andere specifieke diensten. Een nadere invulling hiervan is daarom te vinden in de Aanbestedingswet 2012.

Zie voor meer informatie ook onze [publicatie](#) uit juni 2016 over de nieuwe aanbestedingsrichtlijnen, pagina 16 e.v. en de [praktijkvraag](#) over de te volgen procedures voor sociale en andere specifieke diensten.

Bij het instellen van e-depots is het mogelijk dat het om opdrachten voor 'sociale en andere specifieke diensten' gaat. Mocht dit zo zijn, dan kunnen deze volgens het aangepaste aanbestedingsregime in de markt gezet worden. Aan de hand van CPV-codes is het mogelijk om dit te bepalen. Hierna wordt nader ingegaan op de CPV-systematiek.

2.1 CPV-systematiek

De [Common Procurement Vocabulary](#) (CPV) is een uniform classificatiesysteem voor overheidsopdrachten. Het stelt aanbestedende en inschrijvende diensten in staat bij een aanbesteding alle mogelijke producten, werken en diensten te identificeren door middel van een cijfercode en uit een basiswoordenlijst en een aanvullende woordenlijst. Het CPV-classificatiesysteem is vastgelegd in [verordening 213/2008](#).

De CPV codes zijn te vinden in de CPV verordening. In principe bent u als aanbestedende dienst vrij in het bepalen van de inrichting van de opdracht en dus ook in de keuze voor een CPV code, u dient uw keuze wel duidelijk te motiveren. Meer informatie over de werking van CPV is uiteen gezet in ons [factsheet Werking van CPV-codes](#).

2.2 Archiveringsdiensten

Mogelijke CPV-codes archiveringsdiensten en Bijlage XIV richtlijn 2014/24

In de CPV-verordening staat een aantal codes die potentieel voor archiefdienstverlening zou kunnen worden gebruikt. Ten eerste zouden opdrachten kunnen worden gekwalificeerd als Archiveringsdiensten met CPV-code: 79995100-6. Deze CPV code kwalificeert als een sociale en andere specifieke dienst onder de nieuwe richtlijn 2014/24. Onder Bijlage XIV van richtlijn 2014/24 wordt deze dienst geschaard onder 'Administratieve sociale diensten'.

Daarnaast bestaat tevens de kwalificatie voor Computer-archiveringsdiensten met CPV-code: 72252000-6. Dit wordt door de CPV-systematiek verder als volgt gedefinieerd:

- binnen afdeling als 'informatiserings- en aanverwante dienstverlening';
- binnen groep 'softwareprogramming en -advies';
- en binnen klasse 'systeemonderhoud en systeem-ondersteuningsdiensten'.

Deze dienst betreft echter geen sociale of andere specifieke dienst.

Voor een nadere invulling van de exactere, passende omschrijving van de onderhavige archiverings- en e-depotdiensten kan gebruik worden gemaakt van de [Archiefwet 1995](#) en het door het Kwaliteitsinstituut Nederlandse Gemeenten (KING) in 2016 opgestelde [rapport omtrent eisen voor e-depotvoorzieningen](#). In de volgende paragraaf worden de taken voor archiveringsdiensten en e-depotdiensten verder uiteengezet en gekoppeld aan de omschreven CPV-codes.

Duiding archiverings- en e-depotdiensten

In de Archiefwet 1995 staat omschreven wat de decentrale verplichtingen zijn omtrent het archiveren van bescheiden. Zo dienen provincies, gemeenten en waterschappen onder meer een archiefbewaarplaats aan te wijzen. Een 'archiefbewaarplaats' is een bewaarplaats die is aangewezen voor de blijvende bewaring van archiefbescheiden (zowel papier en digitaal). Er zijn archiefbewaarplaatsen van het Rijk, de provincies, gemeenten en van waterschappen. De archiefbewaarplaatsen van het Rijk worden ook concreet genoemd in de wet: de algemene rijksarchiefbewaarplaats en de rijksarchiefbewaarplaatsen in de provincie.

Provincies, gemeenten en waterschappen moeten op grond van de Archiefwet een archiefbewaarplaats aanwijzen. De functie van deze aanwijzing is het kunnen identificeren van de bewaarplaatsen in verband met de uitoefening van toezicht en de toepasselijkheid van voorschriften. 'Beheer' omvat volgens de Archiefwet de feitelijke werkzaamheden om de archiefbescheiden in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren. Tot beheer behoort bijvoorbeeld het in goede staat bewaren, ordenen, toegankelijk maken, beschikbaar stellen en vernietigen van archiefbescheiden.

In het door de VNG in de initiële vraagstelling meegezonden [rapport](#) van KING, wordt de dienstverlening van RHC's om deze beheertaak gedegen (op elektronische wijze) uit te voeren uiteengezet en verbreed ten opzichte van de omschreven wettelijke taak die voortvloeit uit de Archiefwet. Een e-depot wordt in dit rapport omschreven als 'het geheel van organisatie, beleid, processen en procedures, financieel beheer, personeel, databeheer, databeveiliging en aanwezige hard- en software, dat duurzaam beheren en raadplegen van te bewaren archiefbescheiden mogelijk maakt' (ED3: eisen duurzaam digitaal depot, LOPAI, december 2012).

Conclusie

Concluderend dienen de volgende drie stappen te worden gevolgd voor de beoordeling van de concrete opdracht:

- de opdracht moet nader worden gecategoriseerd
- binnen deze categorie moet de meest passende CPV-code daarbij worden bepaald
- aan de hand van de CPV-code kan de toepasselijke aanbestedingsprocedure worden achterhaald.

Om deze exercitie uit te voeren moet een concrete afweging worden gemaakt: wat zijn de voornaamste uitvoeringstaken bij de archiveringsopdracht? In hoeverre betreft het [hoofdvoorwerp](#) van de opdracht hierbij traditionele archiveringsdiensten (zoals opgelegd vanuit de Archiefwet) en in hoeverre zijn er bijvoorbeeld ook uitgebreidere taken/diensten voor e-depots bij het beheer van de elektronische

informatiestructuur aan de orde (zoals omschreven in het KING-rapport)?

Voor meer traditionele archiveringsdiensten kan namelijk gebruik worden gemaakt van de bovengenoemde CPV-code voor Archiveringsdiensten (79995100-6) en van het verlichtte regime voor sociale en andere specifieke diensten. Deze code valt namelijk binnen de CPV-categorie voor administratieve sociale diensten. Dit kan door de aanbestedende dienst nader worden gemotiveerd door de in de Archiefwet 1995 benoemde activiteiten voor archiefbeheer, zoals 'het in goede staat bewaren, ordenen, toegankelijk maken, beschikbaar stellen en vernietigen van archiefbescheiden' te includeren in haar interpretatie van archiveringsdiensten in de zin van CPV-code 79995100-6.

De in het KING-rapport benoemde activiteiten voor een e-depot strekken verder. Computerarchiveringsdiensten (CPV-code 72252000-6) lijkt hier beter bij te passen. Het gehele beheer, bescherming en operationalisering van de achterliggende elektronische infrastructuur van archiveringsdiensten, wordt namelijk uitgevoerd door de daarvoor ingestelde instantie (het RHC). Dit lijkt beter te passen binnen de afdeling als 'informatiserings- en aanverwante dienstverlening', groep 'softwareprogrammering en -advies' en klasse 'systeemonderhoud en systeemondersteuningsdiensten'. Daarmee lijken e-depot diensten wanneer deze voor een aanzienlijk deel verder strekken dan de wettelijk omschreven taak uit de Archiveringswet voor het beheren van bescheiden, niet te kwalificeren als sociale en andere specifieke dienst. Er dient in dat geval een reguliere aanbestedingsprocedure te worden gevolgd.

3. Algemene Verordening Gegevensbescherming

Tot slot wijzen wij u er op dat bij archiveringsdiensten ook persoonsgegevens worden beheerd en verwerkt. Decentrale overheden krijgen bij archiveringsdiensten zodoende te maken met Europese privacywetgeving. Zie bijvoorbeeld de [praktijkvraag](#) 'Vallen culturele instellingen (zoals gemeente archieven) onder de EU-richtlijn en de Wet hergebruik overheidsinformatie?'. Bij het verwerken en beheren van persoonsgegevens moet momenteel onder andere de Wet bescherming persoonsgegevens in acht genomen worden. Per 25 mei 2018 vervalt deze wet en is de [Algemene Verordening Gegevensbescherming](#) (AVG) van toepassing. U vindt hier meer informatie over deze Europese Wetgeving. Mocht u nog vragen hebben over de relatie tussen archieven en archiefbestanden en de AVG, dan kunt u altijd contact met ons opnemen.

Europa decentraal

Indien er vervolgvragen uit de informatie van deze notitie voortvloeien, kunt u contact op te nemen met [Europa decentraal](#). Europa decentraal is hét kenniscentrum voor Europees recht en beleid voor (semi) overheidsorganisaties. Doel van Europa decentraal is de kennis en expertise over Europees recht en beleid en de juiste toepassing ervan bij de decentrale overheden te vergroten en het Europabewustzijn te bevorderen.

Europa decentraal adviseert en informeert alle decentrale overheden over de toepassing van het Europese recht en beleid. Het kenniscentrum wordt gesubsidieerd door het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en de koepelorganisaties van de decentrale overheden, namelijk: de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), het Interprovinciaal Overleg (IPO) en de Unie van Waterschappen (UvW). Hierdoor kunnen gemeenten kosteloos van de dienstverlening van Europa decentraal gebruik maken.

Kenniscentrum Europa decentraal

Nassaulaan 12

Postbus 30435

2500 GK Den Haag

t 070 - 338 1090

e info@europadecentraal.nl

i www.europadecentraal.nl